

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України
«Про відновлення платоспроможності боржника
або визнання його банкрутом»
щодо забезпечення здійснення приватизації»

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (далі – Закон) передбачено такі судові процедури банкрутства, що застосовуються до боржника:

- розпорядження майном боржника;
- мирова угода;
- санація (відновлення платоспроможності) боржника;
- ліквідація банкрута.

Найбільш розповсюдженими процедурами, що застосовуються під час провадження у справі про банкрутство, є розпорядження майном боржника, санація, ліквідація. Строки здійснення вказаних процедур обмежено законом.

Варто зауважити, що лише процедура розпорядження майном передбачає збереження в повному обсязі повноважень органу управління боржником визначених чинним законодавством та установчими документами: скликання загальних зборів акціонерів, організація та проведення засідань наглядової ради, роботу ревізійної комісії, а також прийняття рішень щодо розпорядження активами державного підприємства та ін.

Винесення господарським судом рішення про введення процедур санації та ліквідації боржника згідно приписів Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» припиняє вказані повноваження органу управління.

На сьогодні як ніколи нагальною є потреба наповнення Державного бюджету України, одним із основних джерел якого є кошти від приватизації. Однак, саме поняття процедур санації та ліквідації боржника має на меті відчуження майна боржника для погашення визнаної господарським судом його кредиторської заборгованості.

Вказане призводить до суттєвого знецінення належного державі пакета акцій боржника та зводить нанівець спроби його продажу. Що стосується державних підприємств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, то продаж у зазначених процедурах банкрутства майна підприємства призводить до порушення замкнутого технологічного циклу та унеможлиблює його продаж у процесі приватизації як єдиного майнового комплексу.

Крім того, непоодинокими є випадки не приведення діяльності акціонерних товариств у відповідність до Закону України «Про акціонерні товариства», зокрема здійснення дематеріалізації акцій, що зупиняє їх приватизацію. Але через відсторонення органу управління у процедурах санації та ліквідації від управління боржником внесення змін до його

установчих документів шляхом проведення загальних зборів акціонерів є проблематичним та у більшості випадків неможливим.

Результатом такого стану справ є неможливість здійснення приватизації акціонерних товариств та державних підприємств, які перебувають у процедурах банкрутства, що може призвести у цей складний для країни час до зриву запланованих надходжень до Державного бюджету України від приватизації.

2. Мета і шляхи її досягнення

Зміни до Закону, що пропонуються, мають на меті забезпечити планові надходження до Державного бюджету України коштів від приватизації об'єктів, які на теперішній час перебувають у процедурах банкрутства, а також запобігти банкрутству інших запланованих до приватизації підприємств.

3. Правові аспекти

Основними нормативно-правовими актами, що регулюють зазначене питання є: Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України, Господарський процесуальний кодекс України, Закон України «Про Фонд державного майна України», Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», Закон України «Про управління об'єктами державної власності».

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Прийняття проекту Закону не потребує додаткових матеріальних чи фінансових витрат з Державного бюджету України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження із Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством фінансів України, а також проведення Міністерством юстиції України правової експертизи.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць України та питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку.

6-1. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила та процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Проект Закону не потребує проведення консультацій з громадськістю.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується соціально-трудової сфери.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект Закону є регуляторним актом. Відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» аналіз його впливу на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян і держави, відповідність проекту Закону принципам державної регуляторної політики вивчалось шляхом оприлюднення проекту Закону на офіційному сайті Фонду державного майна України і опрацювання зауважень і пропозицій від спеціалістів у сфері банкрутства та широкої громадськості.

10-1. Вплив реалізації акта на ринок праці

Проект Закону не матиме негативного впливу на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття проекту Закону сприятиме збільшенню надходжень до Державного бюджету України коштами від приватизації.

Голова Фонду

І. Білоус

" ____ " _____ " 2015 р.